

# **Rozjímání a modlitby**

## **na devět úterků předcházejících**

### **svátek sv. Antonína Paduánského**

*Připravil: o. Zbigniew Byczkowski OFMConv. Opava.minorite.cz*

<b>Den 1. "Doktor evangelicus"</b> .....	1
<b>Den 2. Portugalský kanovník</b> .....	2
<b>Den 3. Pokorný menší bratr</b> .....	3
<b>Den 4. Vynikající znalec Písma</b> .....	5
<b>Den 5. Obhájce chudých</b> .....	6
<b>Den 6. Zázračný divotvůrce</b> .....	7
<b>Den 7. Obránce pravé víry</b> .....	7
<b>Den 8. Muž hluboké modlitby</b> .....	9
<b>Den 9. Věrný v životě i ve smrti</b> .....	10
<b>Prosby</b> .....	12
<b>Litanie k svatému Antonínovi</b> .....	12
<b>Responsorium "Si queris miracula"</b> .....	15

## **Den 1. "Doktor evangelicus"**

Jako úvod k rozjímání o postavě světce a k modlitbě na jeho přímluvu poslechněme si slova Svatého otce Jana Pavla II. vyhlášená k 800. výročí narození sv. Antonína Paduánského ve Vatikánu, 13. června 1994.

«Celé jeho poselství bylo neustálým a neúnavným hlášením evangelia "sine glossa" – "bez vsuvek". Kázání byla velmi účelná, odvážná a velmi dobře srozumitelná. Jeho promluvy dokázaly zapálit oheň víry v duších, očistit je, utěšit a osvítit. Postavil svůj život na Kristu. Evangelijní ctnosti – zejména chudoba ducha, mírnost, pokora, cudnost, milosrdenství a odvaha k usmíření – byly neustálým motivem jeho kázání. Jeho svědectví září tak jasně, že se jeví ve společenství církve jako pravý "muž evangelia". Svatý Antonín totiž důrazně učil, že Kristus a evangelium musí být trvalým referenčním bodem pro každodenní život a také pro

soukromá a veřejná morální rozhodnutí. Rovněž všem doporučoval, aby vždy z tohoto zdroje čerpali odvahu důsledně a přesvědčivě hlásat poselství spásy.»

**Modlitba:** Bože, posilněný tvou milostí se svatý Antonín stal hlasatelem evangelia a také našim orodovníkem ve všech potřebách jak časných tak věčných. Mnozí se na něj obracejí a žádají o přímluvu, a jeho sláva se šíří po celém světě. Proto tě s důvěrou prosíme ved' nás, abychom se jako on každý den učili naslouchat tvému slovu, získali milost dobrého života v tomto světě a dosáhli života věčného. Amen.

## Den 2. Portugalský kanovník

Narodil se v Lisabonu v Portugalsku roku 1195. Rodiče mu dali jméno Ferdinand. Matka Trevera a otec Martin Bullones byli šlechtického původu. Ferdinand v 15 letech vstoupil do kláštera augustiniánů kanovníků u sv. Vincence na okraji Lisabonu. Časté návštěvy příbuzných však narušovaly jeho soustředění při studiu a duchovních cvičeních. Snad právě proto se po dvou letech nechal přeložit do vzdálenějšího kláštera Santa Cruz v Coimbře, kde horlivě pokračoval ve studiu a zvláště ve ctnostech vzorného řeholníka.

V Lisabonu v roce 1220 přijal kněžské svěcení. A téhož roku princ Don Pedro dovezl do Coimbry těla pěti františkánských misionářů umučených v Maroku Maury. Těla byla vystavena v augustiniánském chrámě Svatého Kříže a u Ferdinanda vzbudila silnou touhu po hlásání evangelia mohamedánům. Jeho rozhodnutí bylo podpořeno i setkáním s františkánskými

spolubratry z nedalekého malého kláštera sv. Antonína od Oliv, když u brány kláštera Santa Cruz prosili o almužnu.

Jakmile poznal přísnější Františkovu řeholi, nedal se svými augustiniánskými bratry odradit od přestupu do řádu, v němž viděl možnost bezvýhradného života pro Boha ve společenství chudých. V kapli sv. Antonína poustevníka u Coimbry přijal řeholní roucho Menších bratří sv. Františka z Assisi i jméno Antonín, kterému byla kaple zasvěcena.

Po roce přípravné formace si vyžádal dovolení k odplutí do Afriky a plný touhy směřoval do Maroka hlásat evangelium, aby, bude-li třeba, podstoupil i mučednictví. Po vyladění však závažně onemocněl a po delším pobytu v lazaretu byl nucen r. 1221 k návratu. Někteří životopisci uvádějí, že šlo zřejmě o malárii. Bůh s ním měl své plány a vedl ho do Itálie. Při návratu byla jeho loď z důvodu prudké bouře nucena přistát u pobřeží Sicílie v Messině.

**Modlitba:** Bože, tys nám ve svatém Antonínovi ukázal příklad touhy po činném svědectví víry a církev mu dala čestnou přezdívku "mučedník touhy". Prosíme tě dej, abychom se zbavili všeho sobectví, a toužili jenom po tvé slávě, po naplnění tvé svaté vůle a spáse naší duše. Přispěj nám také milost přijímat výroky tvé Božské prozřetelnosti ochotně, s láskou a pokojem.

### **Den 3. Pokorný menší bratr**

Když nesplněný misionář Antonín na lodi dorazil do Messiny u pobřeží Sicílie, dozvěděl se od místních františkánů, že zakladatel František svolává na letnice setkání bratří (kapitulu) do Assisi a tak tam s nimi odcestoval. František na něj svým projevem velmi silně

zapůsobil a proto Antonín zatoužil zůstat v Itálii. Po skončené kapitule projevil zájem být přijat bratry z některého italského kláštera, ale z pokory tajil svůj původ i schopnosti a uváděl jen negativní stránku. Přestálá nemoc na něm byla ještě stále patrna a, jelikož byl navíc pokládán za neužitečného a neschopného všech řeholních povinností, nebyl o něj zájem.

Nakonec se nad ním smiloval Gracián, představený Římské provincie, a poslal ho do malého kláštera sv. Pavla v Montepaolu u města Forli nedaleko od Bologne, kde bratřím scházel kněz. Antonín tam na jadranském pobřeží žil asketicky a konal i nejtěžší a nejobyčejnější domácí práce. S půstem a nočním bděním to až přeháněl, takže se jednou zhroutil a vracel se do kláštera s pomocí dvou bratrů.

Sám žil ve skrytosti a učil ji i druhé. Jednou řekl: "Musíme se chovat jako žebráci, kteří jdou po žebrotě. To dobré, co máme, ukryvejme, ale ukazujme celou bídu naší slabosti a hříšnosti, aby nám Pán udělil dary své milosti."

V létě 1222 byl poslán, aby se ve Forli zúčastnil kněžského svěcení františkánů. Tam byl, možná až při hostině, vyzván k duchovní promluvě, do které se ostatní zdráhali bez přípravy pustit. Z pokory vyzvedl svou nedokonalost v ovládání italštiny a nezkušenost, avšak z poslušnosti začal. Zprvu nesměle a prostě, záhy jako dokonalý kazatel. Jasně, plynule a se zkušeností, nad níž všichni žasli. Čím déle mluvil, tím jeho slova byla vroucnější a posluchači okouzlenější, když zasvěceně hovořil o hlubokých tajemstvích víry a projevil netušenou znalost Písma svatého. Papež

Řehoř IX. ho později nazval "schránkou Písma svatého" a dokonce i "pokladnicí Zákona".

**Modlitba:** Bože, tys nám na svatém Antonínovi dal vynikající příklad lásky k tvému slovu i netušené znalosti Písma svatého; jeho promluvy působily v srdcích věřících úžas a touhu po životě podle evangelia. Dej, abychom žádné slovo, které pramení z Božích úst, nepromarnili, ale jej zcela uskutečňovali v našem životě.

#### **Den 4. Vynikající znalec Písma**

František z Assisi si zprvu nepřál, aby se jeho bratři zabývali vědou z obav před vznikem ctižádostivosti a pýchy v řádu. Když se ale dozvěděl o bratru Antonínovi, jak překvapil ve Forli a jaké má duchovní dary, poslal ho do věhlasné školy ve Vercelli, aby si znalosti ještě prohloubil a mohl vyučovat mladší řeholníky. Antonín pak vyučoval bohosloví v různých klášterech řádu. Ponejvíce asi na Boloňské univerzitě, později v Toulouse, v Montpelliere a v Padově. Ač vynikal učeností, zůstal velmi pokorným a také každý den věnoval několik hodin duchovním potřebám obyčejného lidu. Později se stále více věnoval kazatelskému poslání. Využíval při něm paměť i vzdělání, zejména znalost Písma a výjimečnou výmluvnost. Dokázal využívat i různých obrazů a podobenství, aby své posluchače lépe oslovil. Měl důstojný zjev a velmi silný hlas, takže byl schopen mluvit i k početnému davu. Posluchači se scházeli zdaleka a někdy se jednalo i o více jak deset tisíc. U postavených kazatelen si někteří posluchači obsazovali místa už den předem. Antonín míval v ruce kříž, pod paží evangeliář a v srdci nadšenou touhu kázat k Boží cti a slávě a obracet hříšníky.

**Modlitba:** Bože, tys nám na svatém Antonínovi ukázal příklad hluboké pokory a velké úcty k Božímu slovu, sám šlechetně urozený a pečlivě vzdělaný nikdy se se svou moudrostí a schopnostmi nad jiné nepovyšoval. Prosíme tě dej i nám vnímavé a pokorné srdce, abychom z evangelia vždycky čerpali inspiraci k plnění tvé vůle a milost účinné lásky i pokorné služby ostatním lidem.

## **Den 5. Obhájce chudých**

Násilný kníže Ezzelin si podmanil Florentské vévodství, Padovu i Veronu, v níž se občané proti jeho násilí vzbouřili, ale krvavě byli potlačeni. Sám se vysmíval své klatbě, dál poskvřňoval svatyně a kromě Antonína se k němu nikdo neodvažoval. Ten před něho předstoupil s otázkou: "Jak dlouho budeš ještě vzdorovat nebesům? Myslíš, že Bůh neslyší pláč ubohého, nevinně sužovaného lidu, jenž na tebe svolává pomstu? Míra tvých nepravostí je dovršena a nepřestaneš-li, trestající Boží ruka tě rozdrtí. Slyš má slova, která jsou slovy Božími!" – Násilník skřípaje zuby krotl jak ochočovaný dravec a sliboval polepšení. Na Antonína se neodvážil vztáhnout ruku. Slibům však nedostál. V rozsáhlejších životopisech je Antonínovi připisováno mnoho divů a duchovních vidění včetně splněných předpovědí. Antonín také ochránil řádu nevinných lidí, někteří se na něj obraceli i na dálku.

**Modlitba:** Bože, tys nám na svatém Antonínovi ukázal příklad, jak se ujímat za chudých, pronásledovaných a utlačených, a krotit pýchu zoufalých. Prosíme tě dej nám odvážné a ušlechtilé srdce, abychom jako svatý Antonín usilovali o opravdovou spravedlnost

ve společnosti, o přednost Božího zákona nad zákonem lidským a také o mezilidskou solidaritu.

## **Den 6. Zázračný divotvůrce**

Svatý František z Assisi v prostomyslnosti mluvil k ptactvu, jeho učedník Antonín zase k rybám, majíc apoštolskou pohnutku. V přístavu Rimini se marně snažil oslovit lid, který se od něj buď odvracel nebo ho tupil. A tak šel k ústí řeky Marecchie, pokynul rukou a začal volat na ryby: "Pojďte ryby a slyšte slovo Boží, když lidé jím pohrdají!" Tu z moře připlulo veliké množství ryb a Antonín na ně dál volal: "Chvalte Pána vy tvorové vodní! Hospodin vás zachránil před jinými stvořeními při potopě světa. K záchraně Jonáše poslal rybu a k uzdravení Tobiáše také zvolil rybu." A Antonín k hemžícím se rybám mluvil něžná slova mířená na srdce lidská. Lidé se seběhli, aby pozorovali a naslouchali neobvyklému kázání. Po chvíli zahanbeni seděli na břehu u nohou kazatele.

**Modlitba:** Bože, tys nám na svatém Antonínovi ukázal příklad lásky k tobě a k lidem; zázračná znamení, která ho doprovázela při hlásání evangelia, ho nevedla k pýše, nýbrž k ještě větší úctě k tobě. Dej, prosíme, aby všechno, co v našem životě uskutečňujeme myslí, slovy i činy, vždycky prospívalo jenom tvé větší slávě a spase lidí.

## **Den 7. Obránce pravé víry**

V severní Itálii kázal Antonín v letech 1222-24 proti bludařským, přesněji gnostickým katarům a humiliátům a vyzýval je k návratu do církve. Kataři totiž věřili, že Bůh stvořil jen ducha, ale nikoliv hmotu, a že proto celé stvoření je dílo d'áblovo. Proto popírali

Kristovo skutečné lidství, zmrtvýchvstání těla, a také i svátosti, protože se v nich duchovno váže na hmotnou látku. Bludaři se domnívali, že se kazatelské poslání a moc udělovat svátosti získává pouze přesným napodobováním jednání apoštolů.

Antonín žil opravdu chudobně a při svých promluvách vždy hovořil o tíži hříchu i o jeho špatných následcích. Také o velkém neštěstí hříšníka, který musí "v noci svých vin přemítat, co zavinil, co ztratil a co na sebe přivolal. Zavinil smrt své duše, ztratil nebeskou blaženost a přivolal na sebe pekelný trest." Ve svých kázáních také vždy poukazoval na Boží milosrdenství, "které je větší než všechna zloba hříšníka". Svatou zpověď vyzdvihoval jako uzdravující a záchranný prostředek.

V letech 1224-27 působil v jižní Francii a vystupoval proti bludům albigenským. V Toulouse mu prý jeden bludař řekl, že ho může obrátit jen zázrak, jinak že v přítomnost Krista v oltářní svátosti neuvěří. Dohodli se s Antonínem, že své oslici nedá tři dny žrát. Pak jí předloží seno s ovsem a když krmivem pohrdne, jen aby se napřed poklonila proměněné hostii, tak uvěří v přítomnost Boží. Za tři dny vzal Antonín hostii a kacíř přinesl seno a oves. Oslice se však od něj odvrátila a padla před Nejsvětější Svátostí na kolena. To kacíře obrátilo. V Montpelliere si Antonín pro kazatelský úspěch vysloužil titul: "kladivo na kacíře".

**Modlitba:** Bože, ty jsi stvořil celý svět, všechno viditelné a neviditelné, všechny bytosti jak duchovní tak tělesné, pořád je svou láskou a prozřetelností zachraňuješ a abys nás vysvobodil z hříchů, přijals naši lidskou přirozenost. Dej nám pravou víru, jako ji měl



svatý Antonín, dovol nám i v tomto světě uzříť tvé láskyplné dílo stvoření, uzdravuj nás z hříchu svátostí smíření a životem v pokání, a posiluj nás eucharistií – nejvzácnějším pokrmem těla tvého Syna Ježíše Krista.

## **Den 8. Muž hluboké modlitby**

Uvádí se, že Antonín viděl příčinu nevěry v tom, že se kněžím nedostává světla vědění a že jejich jednání schází pravé ctnosti. Pak prý ďábel snadno strhává duše k sobě. Je nutné, aby kněží byli dokonalými hlasateli slovem i příkladem. Aby byli bdělými a odvážnými služebníky Božími. Proto je potřebné se za kněze modlit.

Z toho důvodu kdykoliv Antonínovi duchovní posláním dovolilo, odcházel do samoty, aby vedl rozjímavý život. Aby od Boha načerpal energii lásky pro další činnost kněžskou a kazatelskou. To patří totiž k důležitému rozlišení času aktivity a meditace – proto se i tomu máme od světců učit.

Antonín pokud mlčel, tak se modlil. Je o něm psáno, že žil ve skrytosti a svoji samotu si nosil sebou. Od aktivní činnosti měl proto ke kontemplaci vždy velmi blízko. To snad dokresluje i vidění, které měl hrabě, když jej jednou u sebe hostil. Časně ráno tajně, aby si toho nikdo nevšiml, spárrou v dveřích svatého Antonína pozoroval a uviděl, jak se modlí s Biblí a v náručí drží živé Dítě Ježíše.

Od roku 1227 působil Antonín znova v Itálii a po tři léta zastával v řádu různé funkce. Poslední léta byl představeným severoitalské provincie Emílie. V hodnosti provinciála byl r. 1228 na jednání

o problémech řehole u papeže Řehoře IX. v Římě. Na výzvu papeže kázal lidem shromážděným z různých národů a došlo k zopakování zázraku letnic. Všichni totiž rozuměli sobě známé řeči.

**Modlitba:** Bože, tys nám v působení svatého Antonína ukázal pravý příklad modlitby a života zasvěceného tvé službě. Dej i nám na jeho přímluvu milost věrného plnění svého životního povolání buďto kněžského, řeholního nebo rodinného a také abychom se modlili a podporovali současné služebníky církve.

### **Den 9. Věrný v životě i ve smrti**

Po skončení úřadu provinciála v r. 1230 se Antonín vrátil do Padovy a na žádost kardinála Rainalda de'Conti (pozdějšího papeže Alexandra IV.) napsal přes zimu sbírku kázání na větší svátky svatých. Sloužila jako doplněk k dříve napsaným nedělním kázáním. Velký úspěch pak měla jeho postní kázání r. 1231. Dále navštívil Veronu, aby od zastánce císařské strany vymohl propuštění uvězněných stoupenců lidové strany církevní – guelfů. Při zpáteční cestě kázal ještě v jiných obcích, měl již ale svou horlivou prací podlomené zdraví. Delší dobu ho trápila vodnatelnost, a nakonec byl nucen zastavit se v Camposampieru, 20 km severně od Padovy. Pro rychle se zhoršující zdravotní stav prosil o odvezení do Padovy. Stačili ho však odvézt jen ke konventu dell'Arcella, kde v pátek zemřel a do Padovy ho dovezli již mrtvého. Bylo mu asi 37 let. Pochován byl v malém kostele Santa Maria Materdomini (Matka Páně). Později město vystavělo vedle malé svatyně jemu zasvěcenou velkolepou baziliku, do níž jeho ostatky přenesli.

Po Antonínově smrti velké zástupy předkládaly mu své důvěrné prosby, které doprovázely velkolepé zázraky. Uznáno bylo 42 zázraků u jeho hrobu. Řehoř IX. Antonína zařadil mezi svaté již po 11 měsících od úmrtí, 30. května 1232. Pius XII. 16. ledna 1946 jmenoval sv. Antonína učitelem církve a dal mu titul "Doctor evangelicus" – učitel evangelia. Jazyk, kterým svatý Antonín vykonal množství dobra, zůstal do dnešního dne neporušený.

Chléb svatého Antonína, pro který jsou v některých chrámech pokladničky, je almužna ke cti svatého Antonína připomínající jeho sociální působení. Na jeho přímluvu si rodiče vyprošují Boží milost pro své děti; mladí se snaží v čistotě srdce objevit svou životní cestu a nalézt životního partnera; kněží, učitelé, zdravotníci a státníci zasvěcují Bohu svou životní službu lidem; vězni, hříšníci a nemocní prosí za uzdravení duše i těla; vědci a umělci se učí pravé moudrosti, pokoře a radosti srdce; putující nalézají správný směr a bezpečnou cestu; řeholníci a duše zasvěcené Bohu hledají život kontempace a pokání; pronásledovaní, trpící a umírající zapojují své úzkost si křížem Ježíše Krista. Proto v mnohých životních situacích nám může být svatý Antonín patronem, učitelem a přímluvcem u Boha.

**Modlitba:** Bože, obdivujeme velkolepé dílo tvé milosti působící jak celém životě svatého Antonína, tak v jeho smrti. Dopřej, prosíme na jeho přímluvu i nám, abychom tě každý den ještě více chválili, prožívali opravdovou lásku k lidem a na sklonku života odevzdali se přímo do tvých milosrdných rukou.

**Prosby:**

Na přímluvu svatého Antonína přednesme Bohu naše prosby: ...

Bože na přímluvu svatého Antonína, – prosíme tě vyslyš nás.

Svaty Antoníne Paduánský, – oroduj za nás.

**Litanie k svatému Antonínovi:**

Pane, smiluj se.

Kriste, smiluj se.

Pane, smiluj se.

Bože, náš nebeský Otče, smiluj se nad námi.

Bože, Synu, Vykupiteli světa,

Bože, Duchu svatý,

Bože, v Trojici jediný,

Svatá Maria, oroduj za nás.

Svatý Antoníne Paduánský,

Svatý Antoníne, drahý příteli Dítěte Ježíše,

Svatý Antoníne, služebníku Neposkvrněné Matky,

Svatý Antoníne, věrný synu svatého Františka,

Svatý Antoníne, muži svaté modlitby,

Svatý Antoníne, perlo chudoby,

Svatý Antoníne, lilie čistoty,

Svatý Antoníne, vzore poslušnosti,

Svatý Antoníne, milovníku skrytého života,

Svatý Antoníne, pohrdající pozemskou slávou,

Svatý Antoníne, růže Boží lásky,

Svatý Antoníne, zrcadlo ctností,

Svatý Antoníne, knězi podle srdce Božího,

Svatý Antoníne, odhodlaný na smrt za víru,  
Svatý Antoníne, oporo svaté církve,  
Svatý Antoníne, apoštole lidských duší,  
Svatý Antoníne, bojovníku víry,  
Svatý Antoníne, učiteli pravdy,  
Svatý Antoníne, obracející bloudící na pravou víru,  
Svatý Antoníne, pokladnice Písma svatého,  
Svatý Antoníne, velký kazateli evangelia,  
Svatý Antoníne, obracející hříšníky,  
Svatý Antoníne, hubiteli neřestí,  
Svatý Antoníne, anděli pokoje,  
Svatý Antoníne, obnoviteli mravů,  
Svatý Antoníne, uchvatiteli srdcí,  
Svatý Antoníne, ochránce pronásledovaných,  
Svatý Antoníne, postrachu zlých duchů,  
Svatý Antoníne, vzkříšující mrtvé,  
Svatý Antoníne, navratiteli ztracených věcí,  
Svatý Antoníne, vznešený divotvůrce,  
Svatý Antoníne, svatý celého světa,  
Svatý Antoníne, ozdobo serafinského řádu,  
Svatý Antoníne, radosti nebeského ráje,  
Svatý Antoníne, drahý náš orodovníku u Boha,  
Milostiv nám buď, odpust' nám, Pane.  
Milostiv nám buď, vyslyš nás, Pane.  
Ode všeho zlého, vysvobod' nás, Pane.  
Ode všeho hříchu, vysvobod' nás, Pane.  
Od úkladů d'áblových,

Od moru, hladu a války,  
Od smrti věčné,  
Pro zásluhu svatého Antonína,  
Pro jeho vroucí lásku,  
Pro jeho prorockého ducha,  
Pro jeho ohnivá kázání,  
Pro jeho touhu po mučednické smrti,  
Pro jeho věrné zachovávání poslušnosti, chudoby a čistoty,  
V den soudný,

My hříšníci, prosíme tě, vyslyš nás!

Abys nás k pravému pokání pohnout ráčil,

Abys v nás oheň božské lásky roznítit ráčil,

Abychom se z ochrany a pomoci sv. Antonína těšili,

Abychom pro zásluhy sv. Antonína

dosáhli pravé lítosti, pokory, zkroušenosti a ducha modlitby,

Abychom na přímluvu sv. Antonína

tělo, svět a ďábla dokonale přemohli,

Abys těm, kdo se k sv. Antonínu utíkají,

ve všech potřebách milostivě pomoci ráčil,

Synu Boží, prosíme Tě, vyslyš nás!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

V. Oroduj za nás, sv. Antoníne.

O. Aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modleme se: Prosíme tě, Pane, ať pomůže Tvému lidu zbožná a ustavičná modlitba Tvého převzácného vyznavače a učitele Církve, svatého Antonína, aby nás učinila na tomto světě hodnými Tvé milosti a v budoucím životě nás naplnila věčnou radostí. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

### ***Responsorium "Si queris miracula"***

1. Zde jsou divy, hledáš-li je: \* neštěstí, smrt, všečen blud,  
malomocnost, ďábel prchne, \* uzdraví se chromý úd.

*Refrén:* Moře klesne, pouta spadnou; \* Antonín ti najde zas,  
co jsi ztratil a co hledáš \* celý den a celý čas.

2. Neštěstí a bída zmizí, \* najdeš zase v světě ráj;  
to ti hlásá město cizí, \* paduánský celý kraj. *Refrén.*
- 3, Slava Otci, jak i Synu \* též i Duchu Svatému,  
nechat' úcta, dík a sláva \* věčnému se Bohu vzdá. *Refrén.*

## Hymna k sv. Antonínu

(responsorium) po litaních.

Harmonisoval P. Klemens Minařík, O. F. M.  
Slova (překlad originálu) P. L. Brejcha, O. F. M.

Vážně.

1. Zde jsou di - vy, hle - dáš - li je:

smrt a ú - raz, vše - chen blud,

ma - lo - moc - nost, dá - bel prch - ne,

u - zdra - ví se chro - mý úd.

Refrén

refrén:

Mo - ře kles - ne pou - ta spad - nou;

An - to - nín ti na - jde zas,

co - jsi ztra - til a co hle - dáš

ce - lý den a vše - chen čas.

2. Neštěstí a bída zmizí, 3. Sláva Otci, tak i Synu,  
ty pak najdeš v světě ráj; též i Duchu svatému,  
to ti hlásá město cizí, nechat úcta, dík a sláva  
paduánský celý kraj. věčnému se Bohu vzdá!

Refrén.

Refrén.